

По-драгоцененъ.

„Животътъ е по-драгоцененъ
отъ храната, и тѣлото — отъ облѣ-
клото.“*)

„Животътъ е по-драгоцененъ отъ храната“. — Това е уравнение съ три неизвестни: X, Y, Z. Какво представя X въ даденото уравнение? Той е една първична възможност, отъ която зависятъ следващите елементи на друго уравнение. Напримѣръ, при каквото обществено положение и да се намира, гладниятъ човѣкъ, трѣбва да задоволи глада си: дали той е философъ, поетъ, музикантъ, или религиозенъ — той трѣбва да яде. Гладътъ е уравнение съ три неизвестни. Първото неизвестно, X, подразбира: може ли отнѣкъде да се намѣри брашно, отъ което да се омѣси хлѣбъ. Второто неизвестно — Y: кой ще омѣси това брашно, да се направи отъ него хлѣбъ? Третото неизвестно — Z: де ще се намѣри фурнаджия, който да опече този хлѣбъ? Като се намѣрятъ тѣзи три неизвестни, гладниятъ пристига въ трапезата да ядатъ хлѣбъ. Първи отъ поканенитъ сте вие.

Следователно, докато живѣе, човѣкъ трѣбва да се справя съ нуждитъ на своя животъ. Една отъ първитъ нужди на човѣка е да яде. Ако не се храни, той ще умре. Гладътъ носи смъртъ. Гладниятъ трѣбва да храни душата си и тѣлото си. Гладътъ, като процесъ, може да се задоволи само съ хранене. Оттукъ можемъ да извадимъ друго заключение, а именно: смъртта може да се задоволи само съ живота. Значи, само животътъ може да нахрани и укроти смъртта. Дето има животъ, смъртта не уморява хората. Това сж редъ противоречия, които сжществуватъ въ живота. За да се разрешатъ тѣзи противоречия, нужно е знание. Знанието носи свобода, а невежеството — робство.

И тъй, първата храна, съ която човѣкъ трѣбва да започне, за да прояви живота, това е любовта. Това значи да се пробуди висшето, т. е. Божественото съзнание въ човѣка, или тъй нареченото будическото тѣло на човѣка. Досега Божественото е спѣло, но трѣбва да се пробуди. То се е намирало въ такова състояние, въ каквото се е намирало яйцето, преди да се постави подъ квачката. Следова-